

Zakletý

Ras

Muhammad

O fotografování a filmování v jednom z nejkrásnějších míst naší planety

NÁRODNÍ PARK RAS MUHAMMAD NEBO TAKÉ RAS MOHAMMED (VZHLEDEM K TOMU, ŽE NEEEXISTUJE ŽÁDNÁ OFICIÁLNÍ PSANÁ FORMA ARABSKÉHO JAZYKA V LATINCE, JSOU PŘÍPUSTNÉ RŮZNÉ SYSTÉMY PŘEPISU) SE NACHÁZÍ V RUDÉM MOŘI NA NEJJIŽNĚJŠÍM CÍPU SINAJSKÉHO POLOOSTROVA.

Ras znamená mys, tudíž v překladu jde o mys pojmenovaný po islámském proroku Mohamedovi. Výjimečné jsou zejména dva útesy Shark reef a Yolanda reef, jejichž stěny spadají do téměř dvoukilometrové hloubky. Oba tyto útesy jsou díky proudům, které přináší důležité živiny, hustě obydleny mořskými živočichy a koráli se zde vyskytují v nepřehledném množství druhů a barev.

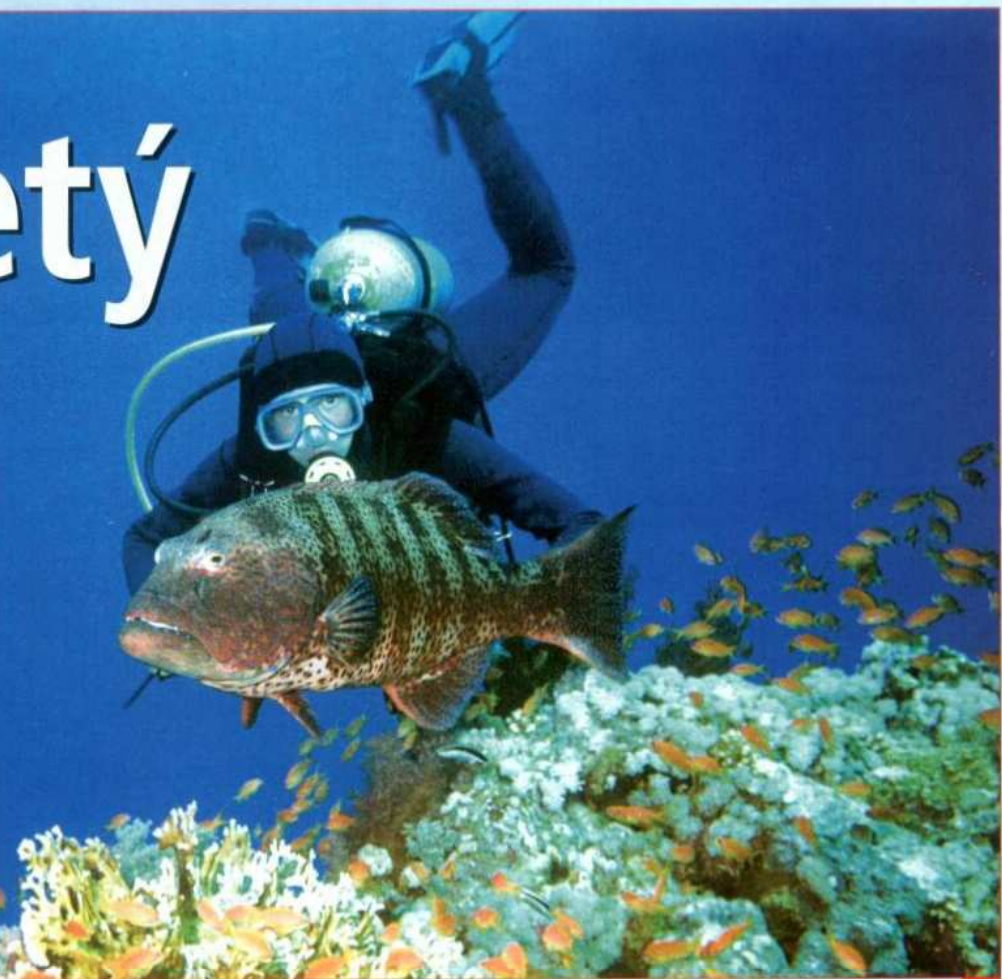
Dříve, než jsem zde uskutečnil svůj první ponor, nastudoval jsem spoustu článků a knih

o této lokalitě. Nic jsem nenechal náhodě a pečlivě jsem připravil na ponor i svůj podvodní fotoaparát. Chystal jsem se totiž tohle místo zdokumentovat pro generace příští. A tady se začíná odvíjet příběh, o který se chci s vámi podělit.

Sestup z lodi začal na Shark reef, kde mě ohromila kolmá stěna plná tvrdých a měkkých korálů v nejkrásnějších barvách. Okolo útesu proplouvali tuňáci a poněkud v povzdálí se drželo hejno velkých barakud.

Na rozhraní Yolanda reef jsem potkal rybu svého života. Krásný a majestátní pyskoun obrovský (Napoleon fish) velikosti slušného jídelního stolu se promenádoval mezi potápěči. Snažil jsem se ho dostat do vhodného úhlu a mačkal spoušť svého foťáku jako o závod. Po návratu domů jsem nadšeně očekával snímky. Všechny filmy z ostatních lokalit byly nádherně naexponovány, až na jeden právě z Ras Muhammad. Snímky byly tmavé a neostré. Že by to byla chyba filmu? Vzpomněl jsem si, že tento jediný jsem dokupoval v jednom obchůdku v Dahabu, kde se bůhví jak dlouho povaloval na slunci za výlohou...

Ale nevzdal jsem to. Neuplynul ani měsíc a už jsem se spolu s kamarády chystal na další výlet do Egypta. Tentokrát jsem si s se-

bou vzal raději více filmů, abych se vyhnul stejným chybám. Kamarád Pavel filmoval a já opět fotil. Po ponoru na vrak Thistlegorm Pavel zjistil, že mu nefunguje elektronika ovládání kamery. Při druhém ponoru na vrak Dunraven, proto musel nechat kameru běžet po celou dobu a ztratil tím spoustu pásku. Třetí ponor jsme uskutečnili opět na Ras Muhammad. Po pár minutách od zanoření jsme dorazili na rozhraní Yolanda reef. V tom mi Pavel znakem „finito“ signalizoval, že páska došla do konce a s filmováním je pro dnešek konec. Jako by to věděla, během pár okamžiků se k nám přiblížila kareta pravá. Naše první setkání s tímto úžasným tvorem bylo umocněno tím, že želva byla velmi vstřícná a zvědavá. Udělala kolem nás několik otoček a pak nám zamávala ploutvemi na rozloučenou. Fotil jsem tak rychle, jak to bylo možné. Když záběry nebude mít Pavel, tak alespoň budu mít pár snímků. Po návratu domů jsem na ně opět netrpělivě čekal. S třesoucíma rukama jsem je vybaloval ze sáčků. „Kde je želva?“ Nebyla tam. Po prozkoumání negativu jsem zjistil, že tyhle snímky nevyšly. Dodnes nevím proč. Část filmu byla naexponována správně a to nejlepší tam nebylo vůbec. Zase ten Murphy!

Po půl roce jsem se opět chystal do Rudého moře. Plánoval jsem tam zůstat dva týdny a v každém týdnu navštívit jedenkrát Ras Muhammad. Na první návštěvu jsem měl nachystán nový fotoaparát a na druhou profesionální třičipovou kameru. Při těchto návštěvách jsem se rozhodl obejít jedno z nařízení národního parku a tajně jsem si propašoval vajíčka na přivábení ryb. Při prvním ponoru se na Shark reef objevil starý známý pyskoun. První vajíčko ho přesvědčilo a ochotně mi pózoval při focení. Pak mě napadlo udělat exkluzivní záběr napoleona polykajícího vejce. Nachystal jsem si další vejce a ukázal mu ho. Mezitím jsem už nastavoval vzdálenost a expozici na fotoaparátu a na chvíli přestal monitorovat tuhle fotogenickou „rybičku“. Když jsem se podíval před sebe, uviděl jsem mohutný výpad tohoto monstra na moji ruku s vejcem. Výkřik do náustku, upuštěné vejce a pozdě, spíš instinktivně zmáčknutá spoušť zmařila moje ambice na super záběr. Po návratu domů jsem si prohlédl snímek s půlkou rozmazané tlamy pyskouna a bílým flekem znázorňujícím vejce. Naštěs-

tí jedna z ostatních fotografií se krásně povedla a tentokrát mi vyšly dokonce i jiné s korály a murénami.

Týden nato jsem byl na Ras Muhammad zas, ale tentokrát s kamerou. Věřil jsem, že ani výjimečně silný proud na Shark reef neohrozí mé plány. Na Yolanda reef se objevila opět želva, točil jsem ji snad ze všech stran a přitom kombinoval přirozené osvětlení s umělým přisvětlováním. Teď už to rozhodně musí vyjít, říkám si. O kousek dál jsem potkal velké kanice, nabízené vajíčko odmítli a já jsem se poohlížel po svém starém známém. Na konci ponoru nad vrakem kyperské lodi Yolandy se zjevuje. Ostatní potápěči končí ponor a vystupují na loď. Zůstávám zde jen se svým buddym a majestátním pyskounem. Tentokrát si vejce schovávám v ruce před jeho zvědavým pohledem. Vypouštím ho až těsně před objektiv. Najíždí si na něj a přímo na kameru otevírá svoji obrovskou tlamu a vejce nasává dovnitř. Ještě večer na hotelu se přesvědčuji, zda záběry vyšly. Je to nádhera, snad mi to zakázané krmení příroda odpustí a pyskounovi z toho nebude špatně...

Nedávno jsme se vrátili opět z Rudého moře. Návštěva na Ras Muhammad nesměla chybět. Tentokrát jsem se věnoval výhradně filmování, fotoaparát jsem půjčil svému kamarádovi Jirkovi. Jirka už má pod vodou něco nafoceno. Je to starý harcovník, který si v potápěčském dávnověku vlastnoručně vyráběl kryty na fotoaparáty a filmové kamery. Na Ras Muhammad naexponoval celý film s murénami, kanicí a rejnoky. S náptím jsme čekali na jeho snímky. Probrali jsme všechny obálky. Z ostatních lokalit tam bylo spousta krásných záběrů, ale ty z Ras Muhammad nikde. „Jirko, vyfotil jsi i ten poslední film?“ ptám se, „na počítadle fotáku musí být vždy po vyfocení číslo posledního snímku a teď je tam jednička.“ Nepamatoval se. Raději zkusím přetočit film zpět do kazety. Je vymotaný, to znamená, že byl asi exponován. Ale jak to? Na počítadle je číslo jedna, to se ještě nikdy nestalo. „Aha,“ prskám smíchy, „to je ten film s Ras Muhammad, že? To jsem ti neříkal, že je to tam zakletý?“ Teď už nám zbývá jen počkat, až přijdou fotky. Ale mě už sotva někdo přesvědčí o tom, že tohle místo není pro nás přinejmenším záhadné...